

Kiscsécs, 1884. május 26. – Böcs, 1966. december 30.

Szegényparaszti családból származott. Iskolába nem járt, kiskorától dolgozott, állatokat őrzött, majd napszámos. 1904-től 1907-ig katona, ekkor tanult meg írni és olvasni, később elvégezte a népiskola hat osztályát. Az első világháborúban katona. A Tanácsköztársaság idején a községi (Külső-böcs), a miskolci járási és a Borsod vármegyei tanács tagja. A két világháború között 4 kat. holdon gazdálkodott. 1935-ben belépett a Független Kisgazdapártba, amellelt a helyi földmunkásszervezet elnöki tisztét is betöltötte. 1945-ben a földreform során 6 kat. hold földet kapott. Az FKGP helyi és a miskolci járási szervezetének az elnökévé választották. 1945. április 3-tól a Borsod vármegyei bizottság tagja. 1945. november 4-én a Borsod–Gömör, Zemplén és Abaúj vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. 1946. novemberben bekerült a Magyar Parasztszövetség Borsod megyei elnöki tanácsába. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon csak pótképviselő lett. A politikától visszavonult 10 kat. hold földjén gazdálkodott. Az 1950-es évek elejétől a református egyházközség presbitere. Politikai múltja miatt sok kellemetlenség érte. 1956. októberben felkérték, hogy vállalja el a munkástanács elnökségét, de visszautasította a tisztséget. 1956 után – Dobi István kérése ellenére – előrehaladott korára tekintettel a téesszervezésben való részvételét is elutasította. Ő maga belépett termelőszövetkezetbe, onnan ment nyugdíjba.